

- ONS KONINKRIJK -

Over het Koninkrijk dat ik van de Heer heb ontvangen:
hetgeen hij ons heeft gegeven om te besturen nadat de zondvloed
aan ons voorbij is gegaan

Vanavond stelde de Heer mij de vraag: waar ben je nu zoal mee bezig?

Op een geheel eigen wijze antwoordde ik: ik bestuur gewoon mijn koninkrijk.

Daarna bleef het een tijdje stil om mij heen.

Vervolgens stelde Hij mij de vraag: wat dan is jouw koninkrijk?

Het is nu ik dit schrijf de nacht van Pasen en het tijdsmoment roept bij mij veel op. Ik herinner mij

plotseling mijn ontmoeting met de Heer, hoe Hij tot mij sprak:
'laat de kinderen tot mij komen'.

Het was de Heer in Zijn gestalte van de Verrezenen, alsof Hij zojuist was opgestaan ontmoette ik hem. Feitelijk is het alsof ik sindsdien niets meer aan indrukwekkends heb meegemaakt. Dat is nu zo'n 42 jaar geleden, het jaar was 1974 en de dag was Pinksterzaterdag, toen was het ook in de nacht dat ik Hem heb ontmoet en er was veel licht om mij heen, de ervaring zelf blijft onbeschrijfelijk tot nu toe en vormt de realiteit van mijn innerlijk leven.

Misschien kan deze herinnering in eerste instantie een antwoord op Zijn vraag voorstellen en heb ik thans deel aan het Koninkrijk van vrede en gerechtigheid, een bewuste zijns-gave waar ik lang op heb gewacht.

Wezenlijk moet zich het conflict van de laatste jaren rondom mijn persoon daaromtrent hebben afgespeeld.

Later in de avond, het was bijna middernacht, kwam ik in Zijn Geest tot de nuchtere constatering: Zijn dochter moet nu beter zijn.

In de afbeelding hieronder verschijnt ons heel Zijn Koninkrijk zoals het in de Nederlanden is gegeven.

Ook ik ken regels en wetten, hoewel ik dikwijls getwijfeld heb aan het bestaan daarvan. Dat in deze afbeelding tevens de basis verscheen van mijn koninklijke functie en de weg daartoe daarvan was ik mij tot heden toe niet bewust.

Maar hoewel dit dan zo zij blijft het een zaak van belang eens uit te maken waarin dan mijn bestuur gegeven is. Het is de logos die mij daartoe drijft.

uit de Meditaties van Marcus Aurelius citeer ik:

= De werken der Goden zijn vervuld van de Voorzienigheid en de verrichtingen van het

lot staan niet los van de Natuur of van de samenhang en het verband met de wetten der Voorzienigheid.

Daaruit vloeit alles voort, ook dat wat noodzakelijk en nuttig is voor de hele kosmos, waarvan gij deel uitmaakt. Goed voor elk onderdeel van de Natuur is juist dat wat de natuur van het geheel tot ontwikkeling brengt en wat haar in stand houdt.

Het zijn niet alleen de wisselingen in de elementen die de kosmos in stand houden, maar ook de wisselingen in de onderdelen van die elementen. Indien ge dit principe vasthoudt, moet dat voor u voldoende zijn. =

Van de donderdagavond herinner ik mij dat ik onderzoek heb gedaan naar wie Clemens Maria Hofbauer is geweest, de heilige priester naar wie ik door mijn ouders bij mijn geboorte werd vernoemd, en hoe hij in de tegenwoordige tijd wordt herdacht en beschouwelijk geëerd.

Natuurlijk zou Clemens Clem niet zijn als hij in het thema niet iets had gezien dat in zijn kraam te pas komt. Na stille overweging kwam hij tot de conclusie dat Hofbauer voor geruime tijd de biechtvader moet zijn geweest van Klemens von Metternich die het speet dat hij in 1822 bij het sterfbed van de goedheiligman van Wenen niet aanwezig kon zijn want Klemens Metternich

deed in die tijd juist goede zaken in Frankfurt-am-Main, waar hij nogal harde maatregelen moest nemen om de opstand in het liberale denken, dat Metternich natuurlijk had verwelkomd als geen ander, in het gareel van zijn tuigage te krijgen, of liever gezegd om de zaken zo te manoeuvreren dat ook de keizer te Wenen met de gedachte leven kon dat er een democratische gedachte was gaan heersen onder de volkeren hem gesteld in keizerlijk bestuur.

Hoe Klemens, de staatsecretaris maar van wie? – zich uit de vele conflicten van het toen reeds oude rijk heeft weten te redden dat verhaal ik liever niet, ik geloof dat niet eerder dan in 1802 het Heilige Roomse Rijk als het staatkundig regiment werd opgeheven, maar feit is dat ik aan zijn gedachtenis een goede en uiterst zorgvuldige leraar heb van zijn omgaan met ons heb gekend, ik hoop niet dat er zijn die jalouzie gevoelen van mijn woorden maar bij de eerste ontmoetingen in spirituele zin noemde mijn leraar mij Herr Chips en dat vormde een zware dobber zoals men wel begrijpen zal.

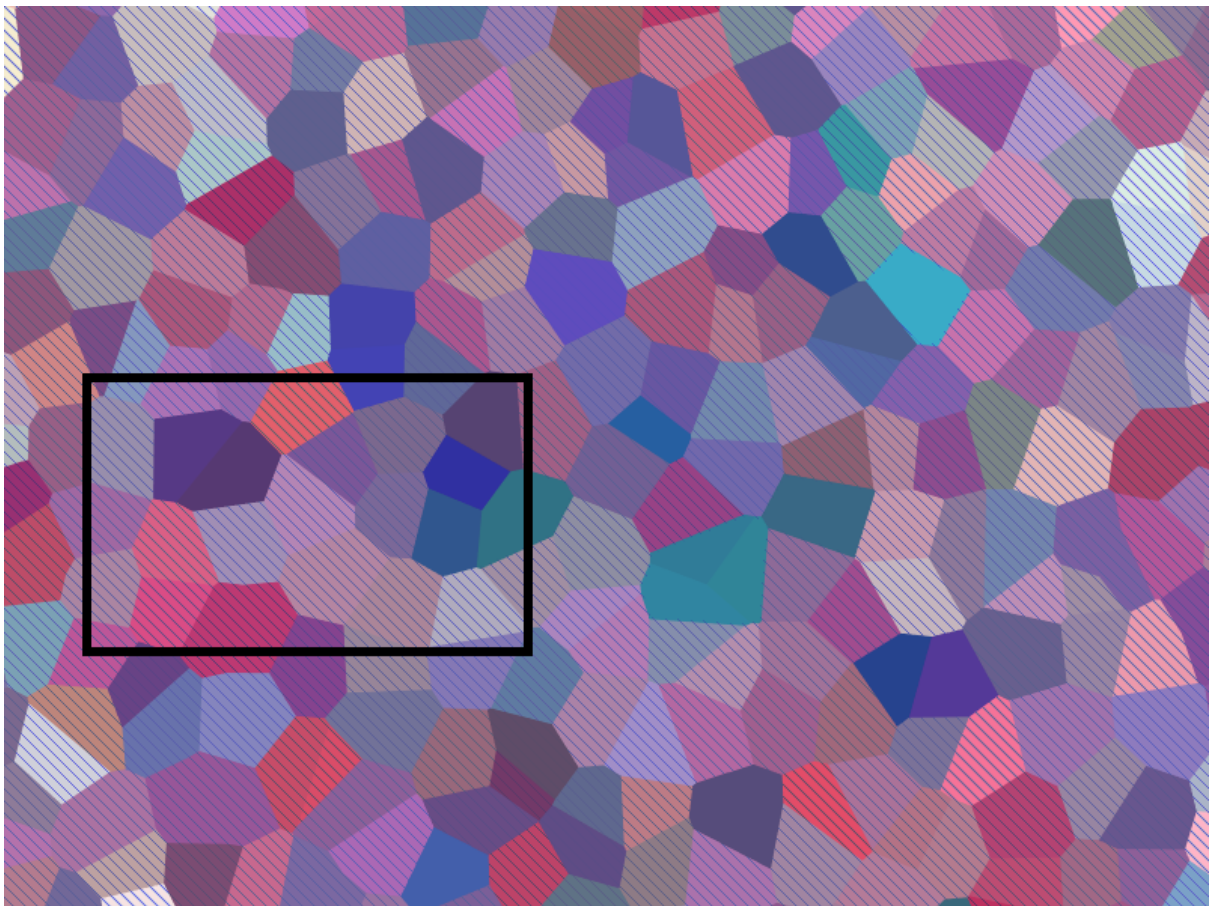
Deze Clemens, later in 1822 werd zijn titel vastgesteld als Prinz von Metternich, was oorspronkelijk afkomstig als 'der Sohn des Metternichts' – het viel niet mee in de nadagen van la Grande Revolution zijn stand op te houden als diplomaat en kamerheer, van het hertogelijk hof van Baden-Württemberg waar zijn vader als eveneens secretaris voor het hertogelijk bestuur was aangesteld en wel werd opgemerkt als een bekwaam man. De jonge Clemens werd opgeroepen zijn diensten ter beschikking te stellen van het Keizerlijk Hof te Wenen en vertrok voorgoed uit de Hertogelijke sfeer die hem ook als te benauwend was voorgekomen, tenminste één

belangwekkende ervaring met zich mee voerende naar het saaie Weense ambtelijke leven van die tijd.

De paus van Rome in de beginjaren van de 19e eeuw toen alles opeens anders moest in Europa – de Clem lacht zich nog eens dood – had zich ook als een Clemens laten benoemen, ik geloof de dertiende of de veertiende, de schilderijen zijn afschrikwekkend, maar in Europa was het altijd regel gebleven dat de vorsten rekening hielden met het Kerkelijk gezag en zich van de Pauselijk Staat onthielden in de strijd die menigmaal van alle kanten opdrong – maar deze paus werd door Napoleon Buonaparte opgesloten in de Engelenburcht omdat hij Buonaparte in de ban had gedaan wat in Frankrijk, dat ook nog een bestaansrecht kende ondanks het Keizerlijk bewind, slecht was gevallen. Dit gebeurde ik geloof in 1806 – er passeerde wel veel achter elkaar voor die tijd in belangwekkende voorvallen maar daarom juist was er in Europa behoefte ontstaan aan een stabilisering van de machtsfactoren waarvan Napoleon gebruik had gemaakt door zichzelf tot keizer te verklaren – in sommige kringen wordt dit bouwwerk uit de oude Romeinse tijd waar deze paus Clemens werd ingesloten hetgeen in die tijd geen licht te verdragen onvrede teweeg had gebracht, dat op de gronden van het Vaticaan is te aanschouwen aan de overzijde van de Tiber waar ook de Basiliek van St. Pieter was gebouwd in het begin van de 16e eeuw, maar deze oude zwaar ommuurde burcht met zijn afschrikwekkende aanblik was niet bij de opstellen in de verantwoordelijkheid van het kerkelijk bestuur opgenomen. Deze Borgo del Angeli dan wel het Bastion van Hadrianus, vormde een gesloten circuit waaruit geen mens kon ontsnappen en het maar moeilijk toegang te vinden was. In reactie op het slechte nieuws voor het Keizerlijke Wenen reisde Hofbauer naar Rome hetgeen hij al eens eerder had ondernomen en hij was in de kerkelijke galeria bekend en zeer gezien – breng mij niet in de verzoeking te vermelden in opdracht van wie hij de reis maakte en met welk doel, laat ons zeggen dat het voor een prelaat in die tijd gebruikelijk was dat hij een pelgrimstocht maakte naar Rome waar zovele martelaren het leven hadden gelaten – Mijn leraar heeft mij dit alles niet in te vernemen bewoordingen verteld maar in mijn denken waar de chips natuurlijk uit verdwenen waren sinds die ontmoetingen in een chalet in Tirol indien ik het mij wel herinner, vormde zich langzaam een beeld van die tijd en daarin is uiteraard eveneens een belang voor ons Koninkrijk en de Lage Landen, die toen heel anders werden genoemd, namelijk vanaf 1806 het Koninkrijk Holland, als zijnde mijn actuele belangstellende aandacht in verborgen zin gelegen.

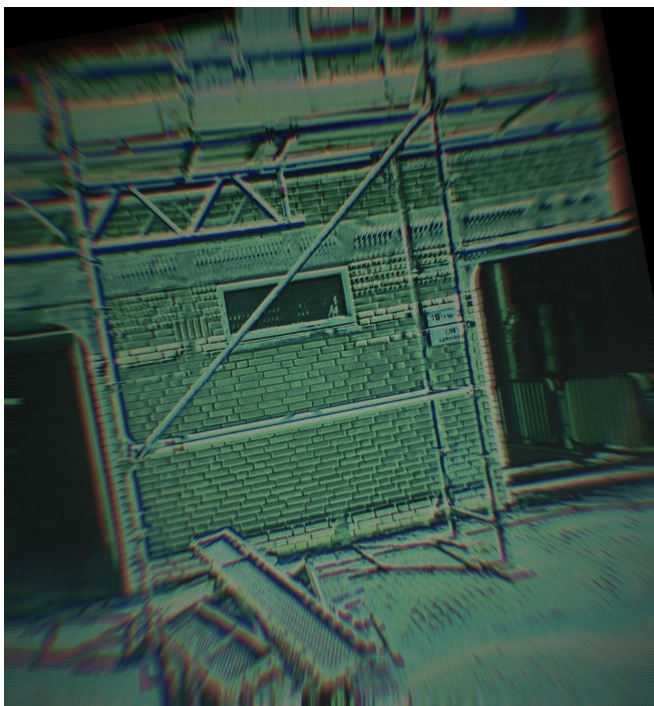
Helaas voor onze toch wel zeer vertrouwelijke omgang van een leraar en een jongere uitgave van 'der Clements' die door mij bepaald niet in zijn waardige gezagrijk en zeer zorgzaam woord werd opzij gegaan – al evenmin kan ik mij voorstellen dat ik hem zal hebben ontzien – de Clem begon de grote diplomaat die hij van nabij goed heeft leren kennen – begrijp ons goed: het ligt niet voor de hand in deze zin bevrijding van het gezag dat over ons is ingesteld en afgeroepen te beloven – noch waardeer ik zeer de vraagstelling – metterdaad te wantrouwen toen deze mij koeltjes duidelijk maakte dat voor mijn artistieke expressie de zondagmiddag tussen 14.00 en 16.00 uur was gereserveerd – hij had nog kraaietootjes om de ogen ook toen hij dat zo vertelde alsof hij een hele geschikte kerel was voor mij – dan wel dat de kunst van het fotograferen op de vrije uurtjes op zondagmiddag kon worden beoefend, en nu nog denk ik dat hij mij heeft uitgedaagd of op een alleen hem bekende wijze een

verbale poets gebakken heeft waardoor ik niet meer in mijn kunstenaarschap zou geloven en geen vertrouwen in mijn kunnen zou ontwikkelen – wat het betreft het onderwerp van aandacht, ik kan mij niet herinneren dat er ooit een blik voor het vertoonde beeld afkon en gezien het interieur van het inderhaast aangetrokken Chalet – te beschrijven hoe zo’n ontmoeting in de belevingswereld verloopt heb ik overwogen en de mogelijkheden daartoe enkele inzichten te publiceren worden onderzocht – een afschuwelijke warm gestookte ‘ambiance’ die volstond met de meest walgelijke prullaria – er leeft slechts weinig hoop in mijn hart dat de wereld zich ooit beteren zal maar wij hebben geleerd moed te houden – ‘kunst zij ons doel’, aldus Beatrice la bella, en zo’n verstandhouding dienen de mensen niet te beschouwen als van geringe betekenis en gewicht – tot een conflict met deze sluwe vos is het niet gekomen maar ik heb mij voor jaren aan zijn aandachtsgebied kunnen onttrekken wat een duidelijke versterking betekende voor mijn zelfstandig denken – ‘und die Mädels, ja, die sind uns immer wohlgenühtlich, so heeft der Klemens mij voorgelicht.

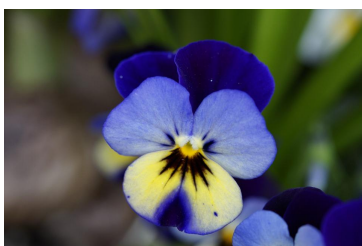
Ik ben het op het punt van vermindering van belangstelling in en voorliefde voor de digitale kunstbeoefening niet met hem eens gebleven, in deze ken ik mijzelf geen beperking toe hoewel mijn houding ook vermildere sinds ik de schoonheid van mijn Woord heb leren inzien – naar voorkennis vertrouw ik de omstandigheden niet – ‘ze doen maar’, dat standpunt heeft het grafelijk beheer in Leynden mij wel afgeleerd –

reine Querulanten sind wir ja alle – ik geloof zelfs nu dat Metternich wat mij of ons betreft onze wil of aandrang in een zinvolle toekomst te gaan geloven die voor allemaal is weggelegd en waarvoor sommigen in het bijzonder de zaak vertrouwen geeft, de plank geheel heeft misgeslagen – daarentegen staat het voor mij vast dat van der Prinz von Metternich mij bekend werd dat zijn verwachtingen en verordeningen in hun specifieke bepaaldheid altijd bewaarheid zijn geworden maar dan nog moet ik niks hebben van dergelijk burgerlijk vooroordeel bovendien heeft vrijwel geen mens behalve Deedee mij ooit weten te commanderen. In financiële zin stelde deze Metternich eenvoudigweg al in zijn goede tijd niets maar dan ook niets voor, er werd slechts tegen hem opgezien als een belangrijk man, de belangrijkste na de keizer, maar de kas heeft hij nooit in beheer gekregen noch kon hij erg goed met zijn persoonlijke financiële omstandigheden omgaan – basta finito – exit deus opportis.

Daarna oriënteerde ik mij enigszins in de materie dat ik niet dan de grootste moeite heb gekend met het bewaaropdrachtelijk verbond dat de Patroon van Hopeloze Zaken deze Hofbauer dus, kennelijk naar het mijn begrip is over mijn persoon had teweeggebracht, met een priester is het altijd uitkijken geblazen en je kun nog beter Jan Doedel heten dan naar een heilige vernoemd te zijn, zo denk ik af en toe, oh heette ik maar Karel...Jan ligt ook in de lijn der begeerlijkheden.... Een verzachtende omstandigheid waar ik nog enige hoop uit put ten aanzien van deze Hofbauer is zijn benoeming in 1909

tot Patroon van de Gezellenverenigingen, voorwaar dat wil ik respecteren en gedogen maar met hopeloze zaken moet het afgelopen zijn, in de Rooms Katholieke Kerk kan een heilige ook wisselen van patronage – er is hier meer van doen – moge blijdschap dan mijn hart hebben geregeerd, de vertegenwoordiging van het onnozele patronage van de hopeloosheid heeft mij nimmer vreugde gebracht en ik heb voor jaren de grootste moeite en verdriet gekend met het beleven van ‘de goede man’- slechts het Roemeense volk wil er nog een kaars voor branden maar die halve zachte kop bevalt hun ook al niet – goede raad is duur – een lelie in de hand is tot daar aan toe.

Het verhaal over de zogeheten vrijmetselarij en het wegsturen van Clemens Maria Hofbauer, daarmee had de vertoning in Warshawa waarover zovelen het verhaal van hebben gelezen, niets te maken gehad – het was weer zo’n steekspel ‘von der Metternich’ om ‘dieser Man zurück zu

rufen nach seine Stelle in Wien' – het kan waar zijn dat Hofbauer te Warsawa werd opgehouden want in zijn tijd was Clemens Maria, hoewel de mensen hem niet kenden bij zijn priesterlijke naam, hij heette Ian Dvorjak, Hofbauer was afkomstig van Moravië dat in die tijd deel uitmaakte van het Oostenrijkse Keizerrijk – Hofbauer dan laat ons afspreken was zeer geliefd en hij werd ten zeerste gewaardeerd vanwege merites waarvan men zeker in het verre Polen het bestaan niet had vermoed – bij de lagere klassen gold hij bij zijn leven reeds als een heilige – waar Polen ligt en Poolse mensen wonen, die kenbaarstelling bleef ook in 2016 nog steeds niet erg hoog gewaardeerd en uit de problematiek geraakt zijn de geleerden en politici nog altijd niet – ons dunkt in conclusie dat het wat het betreft de Poolse landen in mijn naam ontbreekt aan een diplomatiek antwoord – helaas wel ik voor enkele ogenblikken mijn gedurig schrijven onderbreken voor een korte bidstonde van dank//

hiernaast in de foto: de akelei – de naam van de bloem is een verbastering van het woord lakei – ik begrijp niet erg waarom, misschien omdat de bloem slippen heeft – men ziet 5 petalen en een geel hartje terwijl de kroonbladeren ook 5 in getal zijn – deze bloem is uiterst teer maar werd door Albrecht Dürer reeds in 1502 in een aquarel geschilderd en bestudeerd – bloemen zijn kostbare bodes van het licht

|*| in mijn werkelijkheid van abstinentie problemen met deze ogenschijnlijk politieke belangen van het oosten waar men Polen wel acht een groot land te zijn met grenzen en een hoofdstad, niets is minder waar en niemand die dat beter beseft dan de Clem – er mogen dan geen problemen te verwachten zijn – iedereen even zuchten om zoveel vlijt en trouw – daar gaat het ook helemaal niet om en weer een politiek antwoord is wel het laatste waar de Poolse Staat, deze is er wel, op zit te wachten – er is evenwel van mijn persoon en optreden veel sprake gerezen in Krakow waar ik nimmer heb rondgezien, het is de oude hoofdstad van een eertijds fameus zelfstandig Pools Koninkrijk – tant pis les abris on y travaille – het is zelfs bekend geraakt dat ik inzicht en oor bezit voor de Poolse taal – daarmee verklaar ik mijn taak en functie als een integrerend en geïntegreerd systematische en observerende participatie – gosh-gush: homosexualiteit in Lodz moest verboden worden, de leerlingen raken afgeleid – een opleiding is kostbaar, vertel hen dat maar liever niet – naar gelang mijn waarnemingen wordt mij deze overvloed aan genade aangereikt en geraak ik bij machte een vriendelijk antwoord te formuleren – wij zijn veel te bescheiden en wat betreft het gebruik van raffia ten behoeve van onderhoud van de status van lichtere metalen gelde dat ik vrees voor mijn eigen goede hart – de mensen zouden eens moeten weten waartoe ik in staat ben – ooit, op zomaar een dag, heb ik mijn eigen trui uitgedaan en aan een blote Amerikaanse jongeman gegeven die halfnaakt voor de wasserette stond te wachten op het volvoeren van het wasprogramma, de thans tot man geworden was niet erg verbaasd over mijn actie, hij weet alleen niet wat Amsterdam begon te begrijpen, de Amerikanen spreken er nu nog van – vertelseltjes voor bij de haard in het nu nog ongerepte Ohio kan ons wellicht van dienst zijn, prediking is wat ons betreft niet langer nodig, de mensheid zal zich ertoe moeten bekeren dat de Here de mensen een innerlijk leven heeft geschonken waarin Hij zijn

bedoelingen kan openbaren of niet, soms is het beter de Here te hoogachten en te spreken van kenbaar maken – Ezechiël is een bij mij bekend profeet hoewel ik niet alle overdracht uit zijn werk begrepen kan waarderen – hoe de Bijbel is geschreven daar zijn geleerden voor – ik kende overigens nog ergens een voormalige Jiddische Gemeinde – nee, wij heten uiteraard Baal-sjem, het tov kan ik in persoonlijk antwoord heden niet voor instaan en daar gaat het ook niet zo om – zou Baal-sjem-sloti kunnen?

het gouden sleutelblomke kan ons uit de impasse redden – in Tsjechië is nog een mooi cultureel te waarderen conferentie centrum voor beperkt gezelschap te vinden/ ik nam ooit de foto's mee – zoek het uit/grote mensenmassa's doen we niet meer/grote shows ben ik hopelijk mee afgehaakt – het deed wel zeer/

– de Directbank kan een heel land wonderen aandoen: je weet tenminste waar je verplichtingen liggen voor een vastgestelde tijd – rijkdom vormde

nooit een eenvoudig principe om mee te leven en leren kun je er niet van of mee of toe – ik hoef niet rijk te worden in geldelijke middelen en de materie waarmee de poet verdiend is wil noch wens ik gedurig met mij mee te slepen – hoe staat het met de aandelenmarkt voor Russische Spoorwegen vóór 1917 uitgegeven?

– ik ben niet erg gesteld op de naam of betiteling Doema, wie zal ik zenden om een onderscheid te maken tussen naam, woord, functie of titel? Graaf Wronsky is, dat wil ik ff vast laten leggen, veilig uit de Servische strijd teruggekeerd te Sint Petersburg waar hij zijn woonpaleis in veiligheid heeft aangetroffen en er zijn intrek nam – totdat het Wronsky ging vervelen uit het raam te moeten staren om zijn dagen zinvol besteed te krijgen – zoals gewoonlijk valt er nog veel te doen aan voorlichting – – toch eens die Singer Painting ophalen die in Pittsburg op ons hangt te wachten – er bestaat wél problematiek onder de mensen bestuurd door deze Poolse Staat in Futzi-mau tekentaal eveneens te benoemen als ondezoeksmateriaal in ppositieve zin – de ene ziekte maakt soms een einde aan de andere – kijk mij – en in geschoold antwoord toon ik ten oosten van de Elbe – ja im Ostreich geht alles anders wie im Felde Stirlings und die Haven von Leith achten wir schön und schon gerät zur Empfang – een mens vermoeit zich om toegang te krijgen tot de mogelijkheid voor dit geschrift zijn goede wil te tonen – dat is iets anders dan in de gunst van de keizer werkzaam zijn in diens bibliotheek, soms was het nog spannend ook en samen met Aurelius hebben wij heel wat in ons droombestand gekregen en tot hiertoe met ons meegevoerd – die Geschichte des Commodus, wer spricht da noch ein gutes Wort ein? – ik herinner mijzelf bekwaamheden waar ik nooit over gesproken heb en waar ik toch altijd als vanzelfsprekend mee heb geleefd en gewerkt, o.a. een uitstekend geheugen – de pestpokke met kerkentaal, ik wilde al gaan noteren: waar ik in heb gestaan – neen, dat is foutief gesteld en vindt geen behagen, mijn talenten zijn mij gegeven en derhalve zijn deze van mij en vormen zij een deel van mijn bezit –

n.b. ik zal wel goed gaar zijn om van de Lage Landen weg te gaan -
in voorlopige commissaire zin schenken wij het Woord: de
goede God wenst zich wel blijvend te vestigen in ons land maar hij
wenst niet in te burgeren -
ik heb gezegd. amen - hallelujah - daarvan acte//

voor alle blomkes bestaat er een varieteit vulgaris

het is vandaag voor mijn gevoel lente geworden in ons land

gelukkig bestaat er een verleden deelwoord voor pogingen ons van onze eigenheid te vervreemden en heeft het mensenvolk in de algemene zin van verzameld te zijn geweest in de Kerken van de Nederlanden de uitgeverij Gooi & Sticht als kenbron overgehouden - de organisatie en indeling van de Nederlandse en Belgische kerkprovincies is qua kosten veel te hoog gestegen in aanzienlijkheid, wij leven niet meer in de Middeleeuwen en mij adeldom heeft al problemen genoeg gezien om vragen van de clergé er nog eens bij te krijgen / een verdeling in de macht kan onmogelijk stand houden zonder kerkelijke begunstiging van personen die de taak uitvoeren/ en wat het grondbezit betreft bestaat er weinig hoop - tot na het uitvoeren van het Euro betaalmiddel mag er niet gewacht worden met de door mij verordonneerde bezuinigingen op gebouwen, diensten en vieringen, wat het paramentenbehoud betreft zijn wij mild gestemd maar het Centraal Museum heeft ook genoeg van die fratsen om zijn eigendommen dan maar voor een paar munten te willen verkopen - museumkunde is een aparte studierichting en allemaal naar de Universiteit, daar zijn de Kerken met name debet aan, zie maar dat jullie het probleem zelfstandig en autogeneriek oplossen - pater Vriend wilde al aan komen rijden in zijn deux-cheveaux maar mag tegenwoordig niet meer zonder gordel achter het stuur

- een Kerk op de blauwe knoop zal wel het laatste zijn dat het welslagen van de Here als wens verdient - jullie zeggen maar wat en hoe jullie aan de Waarheid komen daar weet ik niets van af, zo luidt onze bewering - uiteraard ben ik een zondaar maar hoe moet ik dan de wereld in mijn kontzak berging bieden, soms weer op de grond stampen in Leiden?

- het leven is vooral mooi, die slogan wordt algemeen aanvaard, een mooie jongen te zijn geworden, dat valt evenwel niet altijd mee - het zal het modebeeld zijn - bij C&A valt voor de Kerken wel voordeel te behalen indien het bezoek geschiedt in joint-venture fashionate zakelijk verband /

- verder kun je bij de Clem nog een graantje meepikken van de weelde aan behangselaanbod want het Congres van Wenen dan wel het Weens Congres was natuurlijkerwijs bestemd ertoe een replica van het Concilium fideis van Nicea te zijn in uitvoerbaarheid van mogelijkheden en antwoorden op een levende vraag, waar het natuurlijk vooral om is gegaan was de verdeling van de geldelijke middelen in verhouding tot de inkomsten - zulke dingen gelieve de Kerken indien begrip bestaat onder hun pastorale hoede te nemen - zoals wij niet weten welk Nicea wordt bedoeld kennen wij de inhoud van de documenten al evenmin, wel is er dikwijls beeldmateriaal ter beschikking gesteld//

//de Vaticaanse Bibliotheek is soms vrij zelf te beslissen omtrent uitgaven en aanbod maar het indelingsysteem staat uitlenen en inzien van de documenten niet altijd toe// - ik geloof dat zo'n stellingname in kerkelijk-politieke zin als wij hierboven bespraken betreffende het Congres genoemd wordt een reformatorisch centralisme indien op de praktijk gelet - ondenkbaar de braspertijen van 1812 - 1816 zich te laten afspelen in de gedoogde herhaalfunctie die de mensheid inmiddels gewoon is geraakt een zin toe te kennen - van de Heer: 'wanneer alles dan verdwenen is en zoek geraakt, wat zal er dan van jullie over zijn gebleven?' -

//een taal moet vooral leven en leven brengen, die rijkdom van de taal wordt niet met drank bereikt en met het aanwenden van medicamenteus ingrijpen wordt de Clem af en toe bijgehouden in dankbare aandacht voor een ratio fidei// - wij komen niets te kort - wij willen op onze beurt zo graag een keer een tochtje maken naar het plaatsje Argenteuil, een voorstad van Parijs die zich voorbeeldig opstelt en zelfstandig de belangrijke beslissingen neemt - er is juist hoop. amen

hiernaast een opmerkelijke foto en wat het is wêe-nie

- de namen van de bloemen vertellen de blomkes zelf ons wel - doe geen moeite,

onthouden kun je de botanische wereld met alle ins and outs maar heel moeilijk – alle botanici zijn min of meer een zonderlinge verzameling vage vegetatie bij elkaar – hoewel kosten noch moeite zijn gespaard is het tot heden nog steeds niet gelukt het plantenrijk in al zijn rijkdom op de juiste wijze in kaart te brengen – misschien is het beter te kiezen voor een aangepaste versie – congres gewenst – een botanicus heeft doorgaans weinig te besteden en meer middelen hebben wij niet dan deze woorden om ons belang kenbaar en inzichtelijk te maken –

//aan de apostel van Europa heb ik zo langzamerhand een grote hekel gekregen – ja, hij deed vast veel goeds met zijn jute zak aan en dat touw om zijn middel maar mijn belangen werd reeds sinds 1974 geweld aangedaan en ik ben onderdrukt in mijn normale behoeftelven – hetgeen Assisi er niet bij vertelt is dat je na opname in het principe ook meteen onbekwaam tot arbeid bent geworden – mij dunkt dat mijn ontwikkeling wel eens sneller had kunnen verlopen maar treurnis daarover gevoel ik geenszins/p/- krijg de klere, ik leef en werk als het even kan liever een een gedroomd Assisi en niet buiten de poorten, het plaatsje kende meer rijkdommen dan alleen het verhaal van die druktemakers voor een halve cent/mooie boel zo/ik maar zeggen dat ik geen inkomsten wens, nou, er valt ook wel antwoord te verstrekken op een dergelijke onverklaarbare weigerachtigheid =

met vogels en vissen heb ik weinig, wel een paar keer dat gedacht, en ten aanzien van zon en maan beleef ik geen affectie – de pestarmoe die ik lijd, misschien kan men er in tegenzin wat van leren maar het geeft niet langer pas, ik heb wel een betere zuster zou ik zo willen stellen voor de vuist weg//

/

amen, ja waarlijk een amen. – op dat liever hier te noemen taalkundig gegeven en werkgebied kent de diplomatieke dienst een gewoonte en een traditie waaromtrent veel zorg bestaat in intentie en dat neemt niet weg dat er bij ons ook sprake kan zijn van een tevreden gevoelsleven – dat er niets te vrezen valt kan ik, hoewel het beter ware dat ik die lijn zou aanhouden mij voor te stellen, niet opbrengen, ik zou niet weten waarom ik geen zorg zou mogen koesteren// Met die Franscisaanse achtergrond kan ik onmogelijk mijn vrede vonden en liefde omtrent voor mij belangrijke en dierbare mogelijkheden van werkzaamheid lijkt mij gewenst, wie mij te na komt kan later afrekenen, die wij moeten behoeden in hun overmoedige beleving van de wereldse waardering die vertelt, dat het nu niet moeilijk meer zou zijn te regeren in Zijn Naam dien ik te weerleggen – regeren geschiedt meer en soms duurt het uitoefenen van de functie maar één dag//

//indien er niet wordt onderscheid gemaakt tussen Nicea I en Nicea II valt er wat voor te zeggen de pastorale zorg meer te concentreren op kerntaken – ik weet deze dingen door inzicht en concluderende redenering – tant pis Paris belle ville// – knipoog – slot//

met betrekking tot de salariëring der pastorale medewerkers is thans genoeg aan mogelijkheden bekend geworden en onze Sociale Diensten hebben dringend hun aangepaste pastorale zorg en begeleiding nodig - tabé//

zucht: waarom zouden mensen toch geneigd zijn altijd op zoek te gaan naar waar hun noden uit bestaan? Ik begrijp er niets van, ik pijnig mijn gedachten altijd af met de zoektocht waar de vreugden 'm in zitten en foutjes in deze kent iedereen - in feite heb ik mij een maitresse genomen die ik niet zeer veel naamsbekendheid geven wil - fotoshoppen, zei Reinout, ik dacht dat ik door de grond ging -mij door het leven geslagen in kunstzinnige formule is eerder juist
- ik stel derhalve maar eens als in een wens the Jolly Joker uit te mogen hangen de welwillende aandacht tot uitdrukking met de woorden: wanneer gaan wij nu in wezen dat paard stelen samen?

moeilijker kunnen we het niet maken.

Ik heb een mailbericht verzonden naar de congregatie van Sint Clemens Maria, die redemptorist was, waarin ik erop wees dat ik nooit heb hoeven nadenken over zijn voorspraak omdat deze in mijn eigen naam impliciet was gegeven. Ter herinnering aan dit min of meer ook voor mij 'moment van bewustwording' heb ik de postzegel hierboven getoond van de Wikimedia Commons pagina over hem meegenomen. Nu is het nare dat de zegel van twee shilling melding maakt van de Republiek Österreich wat in mij emoties teweegbrengt van velerlei aard aangezien Hofbauer uiteraard getrouw aan het keizerrijk bleef hetgeen een verklaring vormt voor de voortdurende pressie waaronder ik noodgedwongen door de gang der tijden heb geleefd. Ik vermeld wel, dat het mijn gewoonte is dat wanneer personen of omstandigheden zich tegen mijn gevoelens keren, ik deze tot de inkeer breng dat zij zich beter aan mijn zijde kunnen scharen hetgeen altijd voordeliger is indien er sprake is van een politieke minderheid die het opneemt tegen een meerderheid.

Juist in de stad Wenen is het publiek zeer gevoelig voor dergelijke aangelegenheden en nog altijd is het zo gesteld met 'die Wiener' dat een man of meubelmaker of mens geen stap kan verzetten die afwijkt van het gebruikelijke patroon zonder zijn kleermaker daarover te raadplegen. Indien verkeerd besloten krijgt zo iemand ogenblikkelijk een hele menigte in opstand naar zich toe geschoven vanwege een

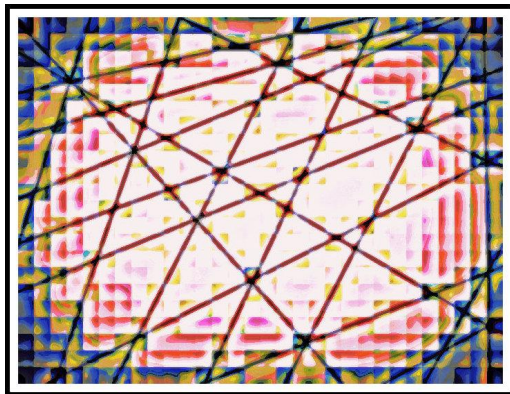
autoriteit waarmee Europa sedert lang vertrouwd is geraakt maar die het nooit heeft mogen aanschouwen, zodat zelfs de kranten en de radio erover spreken en schrijven, van de Oostenrijkse televisie weet ik niets en daarin ben ik nooit verder gekomen dan het Nieuwjaarsconcert in de zaal van het Musikvereins, maar dat frische concerten beluister ik dan ook met veel aandacht en tevredenheid zo mogelijk elke nieuwjaarsmorgen./ advies: het wordt wel vaker een nieuwjaarsdag//

Recentelijk, ik geloof in de loop van het vorige jaar, heb ik mij wat beziggehouden met de Wiener Philharmoniker en was zeer onder de indruk van het fotomateriaal gepubliceerd in alle openheid op Facebook en ik heb enkele items gedownload en deze in bewerking toegezonden, onder meer een mooie foto of twee van de eerste violist. Een enkele maal heb ik een muziekwerk gepubliceerd in het kader van een blogpost. In dezelfde wijze van ontzag maakte ik kennis met the Scottish Philharmonic Orchestra dat helaas, ik hoop dat de situatie wil verbeteren, naar de BBC verhuisde//

- Er zou wel eens sprake kunnen zijn van een Stuart Suite, de Ouverture Egmond benodig ik voor deze dagen niet zeer//
-

Van deze voorspraak van Hofbauer komt in een zeer modern aandoende opvatting van pastoraat de hierna volgende opmerking:

- ‘misschien is het een goede gedachte om eens te beschrijven waarmee je je in de loop van de dagen hiervoor hebt bezig gehouden en de dingen die in je gedachten zijn geweest te benoemen, voor zover dat je mogelijk is althans.’

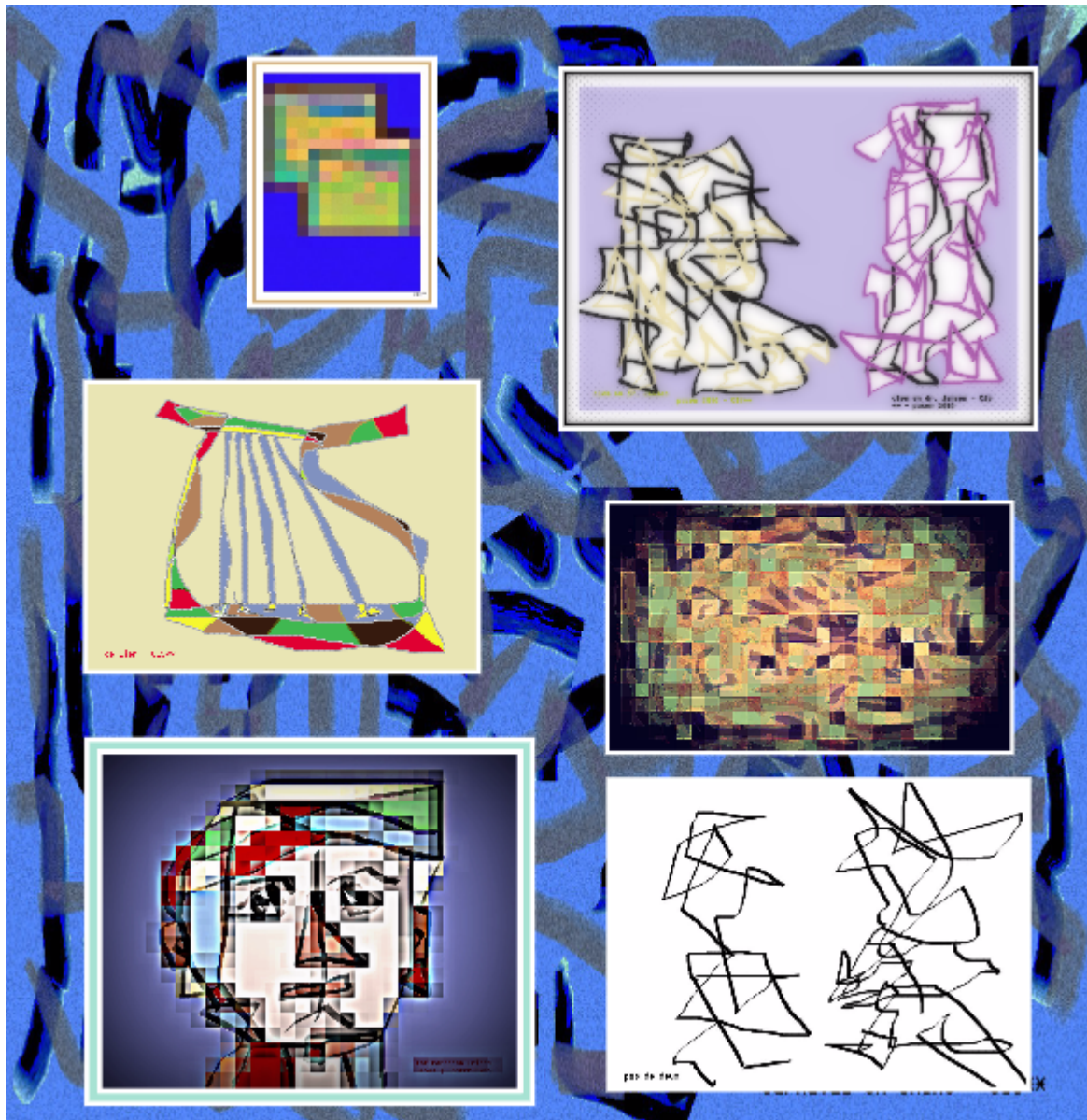

En ik wilde al antwoorden, sufferd die ik ben maar dat weet menigeen, met:
‘Maar mijn Heer, dat kan ik helemaal niet want ik ben maar een gewoon en zondig mens.’
Maar daarmee kwam ik niet van onder de hoede van Hofbauer weg.

Het antwoord dat de Geest mij ingeeft luidt:
‘dat je maar een zondig mens bent vormt een heel logische overweging voor de
Paaszaterdag, want de vreugde volgt altijd in de

volgende dag die altijd ook de jongste zal zijn. En even veelkleurig en ingewikkeld als het lijnenspel in de afbeelding zal het antwoord derhalve worden. Je bent, dat heb je gisteren bemerkt, een deel van God’s natuur, en je vervult een rol in het heilsplan dat zich aan de schepping voltrekt, dat is het heden waarin je altijd hebt geleefd en ook nu nog in staat.’

En met deze woorden heb ik mij voor dit moment tevreden gesteld en zij hebben mij voldoende rust gegeven en mijn blijdschap voor de volgende dag heeft in zijn aanvang reeds gestalte gekregen.

In de hierboven weergegeven collage worden de zin en de betekenis van het aanvangsthema voor dit document in verborgenheid weergegeven en zelfs ik kan op het ogenblik niet goed antwoord geven op de vraag wat dan wel de zin is die wordt weergegeven aan de hand van de diverse items in de collage.

hiermee wil ik voor nu, de voornacht van Paasdag 27 maart 2016 om 02.00 uur am, het schrijven van dit document onderbreken.

Ik kijk het nog even na en verstuur een link naar direct betrokkenen. Exit Gloria Dominis. [α](#)

VERVOLG – consequor: het tijdstip dat ik in een verder gaan zonder voorbij te snellen mij wijdt aan het document humain en zal trachten het advies van mijn biechtvader te volgen, bij een priester spreek je nooit van een goede raad opvolgen, god beware, dat eindigt altijd met wrevel en onenigheid in woord en daad en voor je het weet raak je geëxcommuniceerd en beschuldigd van Vrijmetselaarspraktijken, mijn horloge wijst aan 03.30 am en sinds de vorige nacht heb ik het gevoel dat mij een uur verlichting is geschonken waarvoor veel dankbaarheid heeft postgevat.

De offergave in ruil zij in tekst en beeld:

– ik denk dat ik met het beeldje van de bacchische herder en zijn cherubijn in Meissner Porzelain – wij hebben het lange tijd voor ons willen houden maar mijn hertogschap onderhoudt een werkverband met het atelier te Meissen in Saksen, Deutschland, en het contact bleek wederzijds inspirerend – in Wien de blitz wel maken zal en het is mij voldoende gebleken dat ik weet dat het beeldje bestaat, althans ergens is geborgen. Hoe ik deze keuze in volstrekte spontaneïteit gedaan heb daarvan ben ik mij minder bewust dan men wel denkt – ook een kunstbeschouwer heeft recht op de vermelding van het Maarts viooltje als zijn leidraad, dat een teken van nederigheid in de iconografie vertegenwoordigt net alsof de bloemetjes opkomen vanuit de oergrond die overbleef na de barre winterdagen – het moge duidelijk zijn dat de bacchische Apollo van het Meissner atelier daaraan maar weinig boodschap heeft en in rein kommerzieller sinne ook weinig anhalt hier in ziet. Ik wijs op het weelderig afhangende pantervel ten bewijze van mijn stelling, dat in feite de combinatie daarvan met druiventrossen op het hoofd zeer ongepast is, het neergaande onderkleed rond de heupen vergoed veel van wat anders als wens zou zijn blijven bestaan. Het groen van het sokkeltje geniet mijn appreciatie en zeker de roosjes in de cassetten doen mij aangename

gevoelens vertonen in mijn blikken naar het beeld van een object, dat goed beschouwd niet in materiële zin naast mijn hand staat, ik neem doorgaans met een fotografische weergave genoeg en ken daarin de verre blik als mijn vermogende kracht. De plaats van de cherubijn kan ik op het ogenblik moeilijk doorschouwen aangezien de mijne op de sofa bezig is met groot enthousiasme een complete computer uit 2004 uit elkaar te schroeven.

doorheen de seizoenen gerekend scheelt de uiterlijke weergave van herfst, winter en vroege lente maar weinig, voor de opmerkelijke toeschouwer wijs ik op het opkomend slootriet met jonge halmen, ik vermoed dat ik de foto nam in de maand januari maar daarmee kan ik de eigen opname bij de vijver zuidelijk van het atelier in de wijk waar de grote wilgen gelukkig nog mooi staan te pronken niet goed dateren, ik houd van de wilgen, niet omdat ik mij daar neerslachtig door ga voelen maar omdat ik het neerhangen van de buigzame takken als zeer elegant en sierlijk ervaar en ik de naamsverbinding met treurnis als een onrecht te beschouwen wens ten aanzien van de wilgeboom, de datering mag ik laten zweven in het ongewisse van een loutere opname naar aanleiding van de realiteit. -

Met zekere berekening in het kader van het thema van dit document koos ik voor de symboliek van het houten bruggetje dat voordat het water een bredere loop neemt beide oevers van het vaartje met elkaar verbindt waardoor een veilige overtocht vanuit het cultuurgedeelte van het Domein Hertenduin naar een wandelpad in de richting van het woeste bossage dat geen naam kent dan de door ons gegeven en ontvangen naam Hertenbos welke ik zelden vermeld maar die in waarheid de persoonlijke eigendomsrechten over het terrein uitmaken en hoe dat nu wettelijk in elkaar steekt daarvan wil ik geen begrip vertonen, het Domaine Hertenduin betreft een ten dele [alloëd](#) heerlijkheidsrecht dat mij sedert mijn verjaardag in 2011 is toevertrouwd, daarmee ben ik nog geen grootgrondbezitter maar de problematiek van grondbezit is mij wel bekend geworden en veel eraan verdienen lijkt in dit verband geen uitzicht op verbetering van de omstandigheden op te leveren, hoewel dat immer het geval is bij een dergelijk meestal kerkelijk gegeven heerlijk recht kent het Domaine geen autoritatief gezag boven de heer ervan - belastbare grondeigendom is er niet en die het recht uitoefent en het feitelijk vruchtgebruik geniet hoeft geen betalingen te overleggen of bewijzen daartoe voor zijn in forfait en in eigendom verkregen recht.

Waarvan men in bezit is gesteld betreft dus een tweevoudig benoembaar recht waaraan ik veel vrijheden ontleende zonder deze aan het publieke belang te

onttrekken, daarom is die rechtmatige ambtsbekwaamheid mij niet komen te ontvallen noch ontnomen, en mijn enig eigen recht dat ik heb toegepast in woord en beeld en vruchtgebruik is gebleven van een aard die onvervreemdbaar blijkt. Ik ben er van overtuigd dat er onder mijn lezers zijn die veel stichtelijke devotie zullen kunnen ontleen aan deze hierboven genoteerde verwoorde bepalingen en ik verheug mij dat ik daarmee in een eerste zin mijn krachten kenbaar heb mogen maken zonder dat deze in ijdel vertoon kwamen te vervallen aan het lezend en schrijvend publiek of het Gemeentelijk beheerskantoor of aan de rechten van de zorgvoorzieningen die eraan belendend zijn, ik wil besluiten met aan te geven dat langs de Burgemeester van Lennepweg die het cultuurgedeelte scheidt van de bossage het Jacobspad gaat naar Compostella en dat mijn kameraad in de salon een oranjekleurige schelp als teken van zijn feestelijkheid met zich voert, dit nu heeft mij bevrijd van de narcistische trek die ik in mijn denken altoos gedragen heb maar echt een hekel heb ik daaraan nooit gekregen want ik vermaakte mij in mijn spiegel en heb kans gezien deze eigenschap ten nutte te maken van mijn ontwikkeling en artistieke expressie, het is geen eigendunk welke mij dreef maar een ter lering voorgehouden opvatting omtrent mijn kunnen en bekendheid waarvan de waarachtige en meer realistische zin zich aan mijn begrip heeft kunnen onttrekken zodat ik mijzelf met recht en rede een maagdelijkheid toekende ten aanzien van het openbaar belang. Het bleek mij dat zelfs de grootste zondaar of zondares tot deze staat kan terugkeren, wat er ook is gebeurd, en wellicht betreft mijn standpunt het lot van heel mijn Koninkrijk.

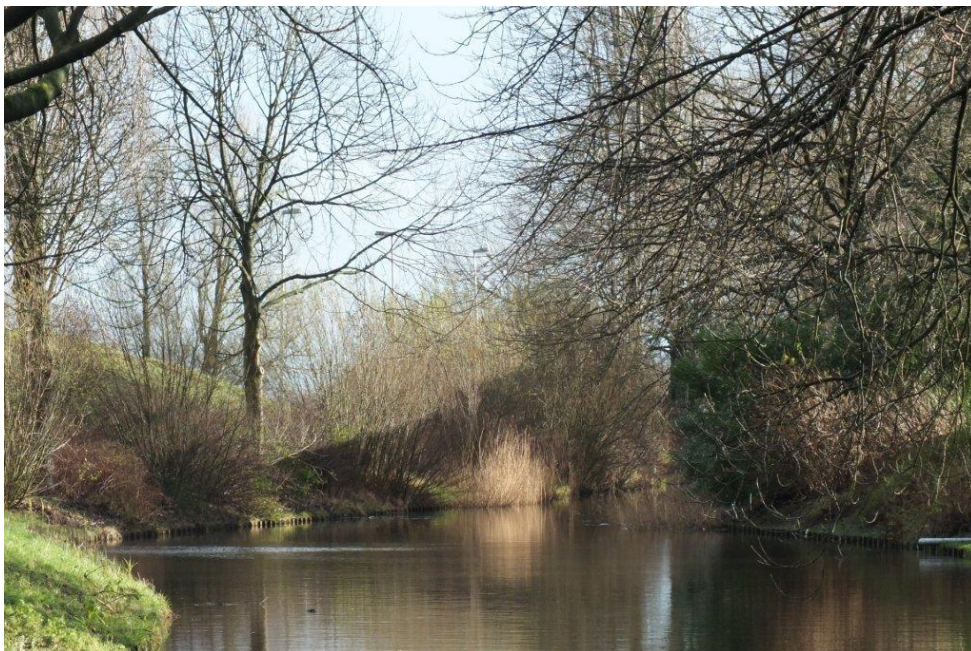

foto: Béanca
Hazelzet-Buur

locatie
onbesproken

Ψ ψ

T ζ π

φ μ ε μ α

Υ γ ε ν

β

de foto is genomen vanaf het achterbalkon van atelier Cl7* in tweevoudige zin aan de zijde van de binnentuin waar recentelijk alle wilgen werden gekapt omdat de bomen ziek bleken te zijn - het moet mij van het hart dat ik mij helaas aanvankelijk nogal heb opgewonden over deze dingen maar er thans van overtuigd ben geraakt dat de onderneming in goede plichtsgetrouwheid tot een voorspoedig verloop is gebracht, hoewel toch heb ik nadat de motorzaag een week lang heeft geklonken nog geen blik geworpen in de tuin. Er zijn wel harde woorden door mij geroepen, helaas, ik ben niet zo intelligent dat ik het hoveniersvak geheel kan overzien, dat is meer de afdeling van mijn trouwe metgezel Frank Rietveld waarvan men niet anders behoeft te denken dan dat hij het lokaal verband voor mens en wereld bij de Clem met grote bekwaamheid in elkaar heeft getimmerd tot wat het nu voorstelt, de Ark van Noa kwam afgelopen weekend op droge grond te staan. De stoel die Rietveld ons heeft geleverd is niet bedoeld om op te zitten - ook in de kleuren heeft hij matigheid betracht - er zijn andere modellen welke veel mooier zijn en beter ogen, natuurlijk, met Frank dient men rekening te houden, die verbeterde modellen zijn meteen ook veel duurder vanwege hun constructieve moment. Het is allemaal gekomen vanwege dat serpent Theo van Doesburg, zo dat moest er eens uit//Ik beloof niks maar de zaak interesseert me en als ik eraan toekom zal ik dit gegeven onderzoeken en mijn woordje doen.

Maar, zo zal Hofbauer tegenwerpen, nu ben je nog altijd niet toegekomen aan die beschrijving van hetgeen je in de laatste dagen voorafgaand aan de Paas hebt +=-doorgemaakt en ondernomen. De heilige oefent geen druk op mij uit, waardoor ik nog juist bij machte ben om te verklaren dat ik in de zaterdagmiddag God's Majesteit

voorbij heb zien gaan en ik heb niets gehoord daarvan noch ooit met iemand over deze dingen gesproken.

De gebeurtenis kan mij overigens weinig tot verwondering stemmen want vanaf het middaggebed op de vrijdag tot aan de morgen van de zondag neem ik aan de diverse vieringen van de mij betreffende geloofsgemeenschappen deel, mijn begrip daarvan baseert zich op het voormalige Oost-Romeinse Rijk toen het nog gewoonte was de christelijke rustdag te vieren gelijkelijk met het Sabbath der Joden - Verder dan hier te gaan heb ik mij nimmer kunnen schikken in de wetten die de Kerk mij heeft opgelegd en begrijpen doet de Curia Fidei er maar weinig van, dat geloof ik met mijn menselijk verstand waar op dit moment weinig ruimte is voor rationaliteit omdat de Logos zijn rechtmatige plaats heeft ingenomen als op een troon gezeten. Daartoe uitverkoren te zijn, daarvoor moet een mens in de volheid van zijn leven een keuze hebben gemaakt welke richting hij in zijn gelovig denken wil inslaan. Verder dan de Wet is die [Marcus Clemens Laurentius](#) genoemd mag worden nooit geraakt hetgeen het behoud inhield van mijn schrijverschap en de zinnige weldaad van gewone menselijke overwegingen.

Wat het aangaat de zaak waar ik mij wezenlijk voor een genadig ogenblik mee kon occuperen heeft de Vader ons een link bestemd die tot behoudenis kan strekken aan de hand van een document daarmee verstrekt/ [over de Vreemdeling in Jeruzalem](#)

Ik meen dat wij van verre the Hebrew children mochte horen lachen en coccluderen daafrmee dat het wat het mijn persoonlijke inbreng betrof in het grotere geheel een geslaagd project heeft betroffen op gronde van een engagement dat ik naar eigen uitverkiezing en keuze ben aangegaan.

Over Israel niets dan de loftuiting van een diepe stilte die er wel toe heeft gedaan en nooit heb ik daar met jullie in het bijzonder bij stil gestaan of daarover met één van hen gesproken. In beide partijen heertse de wrevel die ik zo goed ben gaan kennen, slechts de aard van de twijfels der menselijke natuur leverde een verschillende inhoudelijkheid op voor die vormen van wrevel. Ik kan onmogelijk debiteren dat wij desalnietemin altijd dezelfde zijn gebleven en toch wil ik dat in een laatste poging jullie tot rede te brengen en mijn recht op te eisen op de individualiteit als het persoonlijk antwoord zo vaststellen, en het liefst zou ik een lange neus trekken maar helaas gaat het in het lengte principe om mijn twee oren waaraan niets mankeert.

Ajuh paraplu voor nu - de dingen der wereld gaan voorbij maar God's bedoelingen met jullie en met mij bleven behouden en het resultaat gaat niet voorbij.

Foto: dcCurvers - maart 2016 -
the courtyard disaster

Φ ϕ Æ

bekentenis: feitelijk houd ik mij met niets liever bezig dan met de plaatjes - maar Metternich heeft nog niet daarmee voor ons aan zijn taak voldaan - er wordt wel meer over hem verteld dan ik het heb gedaan en uitzoeken wie of hij was in mijn geval acht ik onnodig/

ik voel mij tegenover God en voor die mijn vrienden zijn gehouden in mijn taken het beleid voort te zetten dat het getuigenis in waarheid en gerechtigheid meer voldoet dan het langdurig zwijgen waaraan de mensheid werd gewend om redenen die wij nooit hebben bekend.

er bestaan kreeg ik de indruk twee werelden van denken en beleven die met elkaar strijden om de eerste plaats - foei - foei de heer Aznavour Charles onthoudt zich eveneens van commentaar

